Sacerdoto (Rk). Pastro de la rom-katolika, anglikana aŭ grekortodoksa eklezio, supera je diakono, laŭrite ricevinta la rajton disdoni la sakramentojn.

*Safiro. Malhele blua diafana juvelŝtono: ~aj okuloj B.

*Safrano. Vcg. el fam. iridacoj, el kies floroj oni ekstraktas flavan kolorilon k spicaĵon (crocus sativus).

*Sago. Vergeto kun ŝtona aŭ metala pinto, kiun oni pafas per pafarko.

*Sagaca. Spirite akrevida k klarjuĝa, singarde elturniĝema, subtile eltrovema: ĉio en la ĝardeno estis aranĝita plej ~e Z. Kp saĉa, sprita, penetrema, inteligenta, suttila.

Saguo. Nutra grio ekstraktata cl medolo de iuj palmarboj. Kp таргоко.

* Saĝa. 1 Posedanta normalan spiritostaton k ĝustan juĝkapablon pri ĉiuj aferoj : pli bona estas ~a malamiko ol mal~a amiko Z. 2 Modera k singarda en praktika konduto : kiu koleklas dum la somero k kiu relenas siajn lipojn estas ~a Z ; feliĉo fierigas, malfeliĉo ~igas Z ; ĉiuj aprobis liun ~an decidon; ~aj sperioriĉaj vortoj Z ; ~e konduki la aferojn de lu ŝtalo. Kp sperta, prudenta. 3 Inteligenta : mat~ulo diras vorton, ~ulo komprenas la tutan aferon 2; li ne eslas el grandaj ~uloj nek elpensis la filozofian stonon 2. ~o. 1 Normala spiritostato k kapabio guste juĝi pri ĉiaj aferoj : Dio puni deziras, li la ~on fortiras Z; perdi la ~on Z (Kp KAND-ELO, MUŜO); komuna ~o dirus al ni, ke 7.; pli da babilemeco ol da ~o Z. 2 Modereco k singardo en la praktika konduto : feliĉa eslas la homo, kiu trovis ~on k akiris prudenton Z; en ĉiu aĝo devus kreski la ~o Z. 3 Inteligenteco. spirita kapablo : kiu prudenlon ne havas, liun ~o ne savas Z; ~o abunda, sed ne profunda 2 ; la homa ~o ne povas ĉirkaŭpreni tiuin aferoin B; havi genian ~on B. ~eco. Sperta lerto k spirita ekvilibro akirita per ĝusta ekzerco de la prudento == ~0 2 k 3. Mai~a. 1 Ne posedanta normalan spiritostaton nek gustan jugkapablon: li estas tute mal~a k freneza 2; kiu ĉasas vanlaĵojn, estas mal~ulo 2; mal~ulo ofte estas profeto Z; eĉ mal-~ulo, se li silentas, estas rigardala kiel ~ulo Z. 2 Malmodera k nesingarda

en la praktika konduto : malordema k mal~a, li ne taŭgas por sia ofico ; mal~e malŝpari la hereditan monon. 3 Senintoligonta, stulta : mal~u kiel ŝtipo Z.

*Sako. 1 Granda, proksimume cilindroforma ujo el šnurteksajo aŭ maldelikata ŝtofo, kun malfermajo ĉe la supro, por enteni grenon, farunon, karbon, ktp: se ~o tro pleniĝas, ĝi baldaŭ disŝiriĝas Z. 2 Malgranda diversforma ujo el ŝtofo, ledo, papero kc, por enteni iajn ajojn. (Vd felo). 3 Monujo: kiam ~o mizeras, amo malaperas Z; vorloj ~on ne plenigas Z; edziĝo pro amo flamanla al ~o sonanla Z. Kp roŝo, Kesto, Kaso. ~ajo. Maldelikata pentovesto: vi deprenis de mi mian ~ajon k zonis min per ĝojo Z. Du~o. Longa ~o fermita ĉcambaŭ ekstremaĵoj, kun malfermo en la mezo.

*Sakro. Triangulo osto kuniganta la vertebran spinon kun la pelvo.

sakri. (ntr). Esprimi indignon aŭ koleron per blasfemaj aŭ nedecaj vortoj.

Sakramento. 1 (R) Rita ago, destinita por komuniki al iu iom el ia supernatura dia forto. 2 (Rk) Rito iniciatita de Kristo por doni aŭ pliigi la difavoron al iu aŭ por havigi pardonon pri peko. Kp GRACO.

sakrilegio Z. Malrespekta ago kontraŭ sanktigita persono, objekto aŭ loko. Kp PROFANI. ~1 (ntr). Fari ~on.

Sakristlo. Loko en preĝejo, kie oni konservas la kultajn objektojn k vestojn, k kie la pastroj sin vestas por la diservo.

saksofono b. Kupra blovmuzikilo kun klapoj.

*Salo. 1 Vulgara nomo de la natria klorido, konstante uzata por gustigi la manĝaĵojn. 2 Kombinaĵo de acido kun bazo. ~a. ~gusta. ~1 (tr). Meti ~onen: pli bone ne ~i ol ~i tro mulle Z (ne tro babilu). Ter~o, ~ŝtono. ~o formanta solidajn tavolojn en la tero. Mar~o. ~o ekstraktata el mara akvo per elvaporiĝo.

*Salajro. Sumo periode pagata por servado, laboro, ofico. ~ulo. Homo ricevanta ~on. Kp pago, rekompenco, honoranio. ~l (tr). Doni ~on al iu: oni ja ne devas forgesi, ke la komilalanoj ne estas homoj ~alaj z.